

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 231/05-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. októbra 2005 predbežne prerokoval sťažnosť A. B., bytom K., zastúpenej advokátkou JUDr. I. R., K., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 24 C 41/04 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 24 C 137/02) a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. B. o d m i e t a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 12. októbra 2005 doručené podanie A. B., bytom K. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou JUDr. I. R., K., označené ako „*Sťažnosť podľa článku 127 Ústavy Slovenskej republiky*“. Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že sťažovateľka namieta zbytočné prietahy v konaní Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) vedenom pod sp. zn. 24 C 41/04 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 24 C 137/02) o jej žalobe vo veci určenia neplatnosti zmluvy.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti okrem iného uviedla:

«Dňa 15. 3. 2002 podala sťažovateľka u odporcu návrh na začatie konania o určenie neplatnosti zmluvy proti žalovaným: žalovanému v 1. rade J. K., žalovanému v 2. rade Mestu K. a žalovanej v 3. rade Ing. Z. Ch... Toto konanie sa viedlo u odporcu pod sp. zn. 24 C 137/02.

Odporca výzvou zo dňa 21. 3. 2002... vyzval sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku za návrh.

Sťažovateľka žiadosťou zo dňa 21. 5. 2002 požiadala odporcu o oslobodenie od súdnych poplatkov.

Odporca výzvou zo dňa 17. 7. 2002... vyzval sťažovateľku na predloženie vyplneného potvrdenia o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch.

Sťažovateľka podaním zo dňa 30. 7. 2002 predložila odporcovi vyplnené potvrdenie.

Odporca uznesením... zo dňa 7. 8. 2002 priznal sťažovateľke oslobodenie od súdnych poplatkov.

Podaním zo dňa 15. 11. 2002 sa žalovaný v 2. rade Mesto K. vyjadrilo k návrhu sťažovateľky, ako aj žalovaná v 3. rade...

Odporca výzvou zo dňa 6. 2. 2003 vyzval sťažovateľku na upresnenie adresy žalovaného v 1. rade, pretože zásielka adresovaná mu na adresu uvedenú v návrhu sa vrátila s oznámením, že adresát na uvedenej „adrese neznámy“.

Sťažovateľka oznámením zo dňa 22. 5. 2003 oznámila odporcovi adresu bydliska a sídlo zamestnávateľa žalovaného v 1. rade J. M. (predtým K.).

Sťažovateľka podaním zo dňa 13. 2. 2003 zobrala svoj návrh voči žalovanému v 2. rade Mestu K. späť a žiadala, aby súd konanie proti žalovanému v 2. rade zastavil.

Odporca uznesením sp. zn. 24 C 137/2002 zo dňa 5. 11. 2003 konanie voči žalovanému v 2. rade Mestu K. zastavil a v prevyšujúcej časti návrh vylúčil na samostatné konanie, v ktorom bude rozhodnuté i o trovách tohto konania.

Toto konanie sa vedie u odporcu pod sp. zn. 24 C 41/2004 a doposiaľ nie je právoplatne skončené.

Sťažovateľka podaním zo dňa 28. 7. 2004 zmenila svoj návrh na začatie konania.

Odporca uznesením sp. zn. 24 C 41/2004 zo dňa 8. 7. 2004 konanie prerušil až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Košice II pod sp. zn.

14 C 251/96. (Konanie vedené pod sp. zn. 14 C 251/96 sa týka zrušenia spoločného nájmu bytu medzi sťažovateľkou a žalovaným v 1. rade J. M., jej bývalým manželom.).

Proti tomuto uzneseniu podala sťažovateľka dňa 22. 7. 2004 odvolanie.

Odporca oznámením sp. zn. 24 C 41/2004 zo dňa 30. 3. 2005 oznámil sťažovateľke, že predpokladaný termín pojednávania v tejto veci bude v II. polroku 2005.

Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 4 Co 216/05-16 zo dňa 25. 7. 2005 zrušil uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 8. 7. 2005.

Dňa 9. 9. 2005 podala právna zástupkyňa sťažovateľky v mene sťažovateľky u predsedu Okresného súdu Košice II sťažnosť na prieťahy v konaní.

Predseda Okresného súdu Košice II listom sp. zn. Spr. 23148 zo dňa 19. 9. 2005 oznámil právnej zástupkyňi sťažovateľky, že po prešetrení zistil, že sťažnosť je čiastočne dôvodná, nakoľko k určitým prieťahom v konaní došlo.»

Na základe uvedených skutočností sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd po predbežnom prerokovaní prijal jej sťažnosť na ďalšie konanie a po vykonaní dokazovania o nej rozhodol týmto nálezom:

„Právo sťažovateľky na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov zakotvené v článku 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote zakotvené v článku 6 ods. 1 vety prvej Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolov č. 3, 5 a 8 bolo postupom Okresného súdu Košice II najprv vo veci vedenej pod sp. zn. 24 C 137/02, v súčasnosti pod sp. zn. 24 C 41/2004 porušené.

Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje, aby Okresný súd Košice II konal vo veci vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 24 C 41/2004 bez prieťahov.

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľke finančné zadosťučinenie vo výške 50.000,- Sk.

Odporca je povinný nahradiť sťažovateľke všetky trovy tohto konania.“

II.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších

predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú je preto možné považovať takú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, II. ÚS 70/00, I. ÚS 56/03, IV. ÚS 59/03).

Ústavný súd sa osobitne zamerá na preskúmanie opodstatnenosti sťažnosti sťažovateľky, keďže pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď k porušeniu namietaného práva došlo alebo porušenie v tom čase ešte trvalo (I. ÚS 34/99, III. ÚS 20/00).

Právny názor ústavného súdu o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti vychádza z analýzy doterajšieho priebehu konania pred prvostupňovým súdom, ktoré začalo 15. marca 2002, teda doručením návrhu sťažovateľky okresnému súdu.

V priebehu roku 2002 okresný súd robil základné procesné úkony vo veci (7. augusta 2002 sťažovateľke priznal oslobodenie od súdnych poplatkov). Po ďalších úkonoch vo veci a po reakcii na späťvzatie návrhu sťažovateľky voči žalovanému v 2. rade (13. februára 2003) a jej žiadosti o zastavenie konania voči nemu okresný súd 5. novembra 2003 zastavil konanie voči žalovanému v 2. rade a návrh v časti vylúčil na samostatné konanie. V tomto období okresný súd konal relatívne plynulo a bez prieťahov vo veci.

Namietané konanie bolo ďalej na okresnom súde prerušené od 12. júla 2004 až do doručenia uznesenia Krajského súdu v Košiciach z 25. júla 2005, ktorým zrušil uznesenie okresného súdu (okresnému súdu 5. augusta 2005, sťažovateľke 22. augusta 2005), t. j. viac ako jeden rok.

Z doterajšieho priebehu konania a predovšetkým z úkonov sťažovateľky vyplynulo, že jej nebolo jasné, kto je vo veci pasívne legitimovaný, hoci táto skutočnosť vyplýva z listu vlastníctva.

Vzhľadom na uvedené okolnosti ústavný súd nepovažoval postup okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 24 C 41/04 (pôvodne pod sp. zn. 24 C 137/02) za taký, ktorý by signalizoval možnosť kvalifikovať ho po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ako porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Preto ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. októbra 2005